

Neomezené možnosti

Texty na tento týden

1K 12,22; Mt 3,16.17; 1K 12,7; 1K 1,4–9; Mt 25,14–30

Základní verš

*„To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.“
(1K 12,11)*

Bůh nás povolává, abychom byli jeho svědky (Sk 1,8; Iz 43,10). Vydávání svědectví není mimořádným duchovním darem, který by Bůh dal jen některým lidem. Každý křesťan je povolán svědčit druhým o své víře a o evangeliu.

Bible používá k označení Božího povolání také jiné výrazy. Máme být „světlem světa“ (Mt 5,14), „Kristovými posly“ (2K 5,20) a „královským kněžstvem“ (1Pt 2,9). Bůh, který nás povolává sloužit a být svědky, nás zároveň připravuje a vyzbrojuje pro tuto roli. Každému věřícímu dává duchovní dary. Bůh nepovolává schopné, ale uschopňuje povolané. Tak jako každému člověku dává zdarma milost, dává nám i duchovní dary (a dar je vždy zdarma).

Když se dáváme Bohu k dispozici a zasvětime své životy službě pro něj, naše možnosti sloužit rostou do nekonečných rozměrů. „Užitečnost člověka, který není poznamenán sobectvím, který nechá na své srdce působit Ducha svatého a jehož život je plně zasvěcen Bohu, je bez hranic.“ (MH 159; ŽNP 76)

V této lekci se budeme věnovat neomezeným možnostem služby prostřednictvím darů Ducha svatého.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

RŮZNÉ DARY – JEDNOTA SLUŽBY

¹²Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. ¹³Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

¹⁸Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. ¹⁹Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? ²⁰Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. ²¹Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ ²²A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné. (1K 12,12.13.18–22)

Osobní studium

Uvažoval jsi někdy o tom, jak rozdílní byli jednotliví učedníci? Jejich původ, osobnost, temperament a dary byly v mnohém velmi odlišné. Pro církev to však nebylo žádnou nevýhodou. Naopak, bylo to silnou stránkou církve. Matouš, výběřčí daní, byl přesný a důsledný. Naproti tomu Petr často mluvil rychle, bez přemýšlení, ale byl nadšený, impulzivní a zároveň měl přirozené vůdčí schopnosti. Jan byl laskavý a přímý. Pro Ondřeje byly velmi důležité vztahy, záleželo mu na lidech v jeho okolí a byl k druhým citlivý. Tomáš měl přirozený sklon klást otázky a občas pochyboval více, než bylo správné. A přestože každý z učedníků měl jinou povahu a jiné dary, všechny si Bůh použil k vydávání svědectví o něm.

Co se z úvodních veršů dozvídáme o potřebě lidí s různými dary, kteří tvoří tělo Kristovo, církev?

Bůh se zálibou postupuje tak, že lidem s různými schopnostmi a povahami dává dary ke službě. Tělo Kristovo není jednodílnou skupinou stejných lidí. Církev není společen-

ským klubem, který sdružuje lidi se stejnými zájmy a uvažováním. Církev je dynamickým hnutím lidí, kteří mají různé dary, které spojuje láska ke Kristu a k Písmu a kteří zasvětili svůj život zvěstování Kristovy lásky a pravdy okolnímu světu (Ř 12,4; 1K 12,12). Jednotliví členové těla Kristova mají sice různé dary, ale každý z nich je cenný. Každý je totiž důležitý pro zdravé fungování těla Kristova. Podobně jako oko, ucho a nos mají sice různé funkce, ale jsou pro tělo potřebné, jsou zapotřebí i všechny dary jednotlivých členů církve (1K 12,21.22).

Když pozorně uvažujeme o lidském těle, uvědomíme si, že i ty nejmenší části mají důležitou roli. Například takové řasy. Co by se stalo, kdyby nám chybělo něco tak zdánlivě nepatrného? Částičky prachu a nečistoty by nepříznivě ovlivňovaly naše vidění a výsledkem by mohlo být až nevratné poškození zraku. I člen církve, který je zdánlivě „méně hodnotný“, tvoří důležitou součást Kristova těla a Duch svatý mu dává dary. Když naše dary zasvětíme Bohu, každý z nás může přispět ke změně, která bude mít dosah až do věčnosti.

Aplikace

Ať už máš jakékoliv schopnosti a obdarování, určitě jsou oblasti, ve kterých nejsi tak dobrý jako někteří jiní členové církve. O jaké oblasti jde ve tvém případě? Jak ti to pomáhá uvědomit si, že jsi součástí něčeho, co tě přesahuje, a že v církvi jste všichni stejně důležití?

BŮH – DÁRCE VŠECH DOBRÝCH DARŮ

¹⁶Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. ¹⁷A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“ (Mt 3,16,17)

³⁸Petr jim odpověděl: „Obratťe se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. ³⁹Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ ⁴⁰A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřisahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ ⁴¹Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. ⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. (Sk 2,38–42)

Osobní studium

Podle textů 1K 12,11,18; Ef 4,7,8 a Jk 1,17 je Bůh dárce všech darů a „každý dobrý dar“ pochází od něj. Proto můžeme mít jistotu, že nám dá takové dary Ducha svatého, jaké jsou nejvhodnější pro naši povahu. Bůh udělá vše pro to, aby co nejvíce využil naše schopnosti ve službě pro něj a k oslavě jeho jména.

Komu dává Bůh duchovní dary a podle čeho se přitom rozhoduje? Poselství Bible je jasné (Mk 13,34 a 1K 12,11). Bůh má v díle zvěstování evangelia pro každého z nás konkrétní poslání. V Ježíšově podobenství o majiteli domu, který odchází a přenechává péči o svůj dům služebníkům, svěruje každému z nich konkrétní úkoly (Mk 13,34). Každému jednotlivci určuje, jaká bude jeho odpovědnost. Podobně dává Bůh každému věřícímu duchovní dary, aby mohl uskutečňovat konkrétní poslání nebo svěřenou službu. Když své životy podřídíme Kristu a prostřednictvím křtu se stáváme členy jeho těla, církve, Duch svatý nám uděluje

dary, abychom mohli sloužit Kristovu tělu a vydávat svědectví světu.

V roce 1903 Ellen G. Whiteová napsala dopis člověku, jehož chtěla povzbudit, aby používal dary, které mu Bůh dal. „Všichni jsme členy Boží rodiny. Každému z nás byla svěřena určitá míra Božích darů a my máme odpovědnost za jejich používání. Ať už je náš talent velký nebo malý, máme ho používat ve službě pro Boha. Zároveň máme uznat právo všech ostatních používat dary, které Bůh svěřil jim. Nikdy bychom neměli znevažovat nebo podceňovat hodnotu ani toho nejmenšího tělesného, duševního nebo duchovního daru.“ (Lt 260; 2. prosince 1903)

Co říkají úvodní verše a také Sk 10,36–38 o zaslíbení daru Ducha svatého při křtu?

Tak jako byl Kristus při svém křtu pomazán, aby byl připraven a vyzbrojen pro svou službu světu, podobně každý z nás dostává při křtu zaslíbený dar Ducha svatého. Bůh touží, abychom si byli jisti, že naplnil své slovo a vložil do nás duchovní dary, aby jimi požehnal svět i svou církev.

Aplikace

V čem jsou tvé duchovní dary požehnáním pro církev a v čem pro tvé okolí?

SMYSL DUCHOVNÍCH DARŮ

Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. (1K 12,7)

¹¹A toto jsou jeho dary: jedny [Kristus] povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, ¹²aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. ¹⁴Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmitáni a unášeni závanem kdejakého učení – lidskou falší, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu.

¹⁵Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, ¹⁶z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno. (Ef 4,11–16)

Osobní studium

Uvažuj o textech z úvodu. Proč Bůh každému věřícímu svěruje duchovní dary?

Duchovní dary mají několik významů. Bůh je dává pro rozvoj a podporu církve, aby mohla naplnit své poslání. Dary mají budovat a sjednocovat církve ke splnění Bohem svěřeného poslání – misie. Pisatelé Bible uvádějí příklady duchovních darů, které Bůh dává své církvi. Patří mezi ně například dary služby, zvěstování, učení, povzbuzování a štědrosti, ale také dary pohostinnosti, milosrdenství a pomoci (více viz Ř 12 a 1K 12).

Někdy si lidé kladou otázku, jak souvisejí duchovní dary a vrozenými schopnostmi. Duchovní dary jsou Bohem svěřené schopnosti, které dává Duch svatý každému věřícímu, aby ho zmocnil ke konkrétní službě v církvi nebo ve světě. Jejich součástí mohou být i přirozené schopnosti a talenty člověka, které Duch svatý posvětil a využije

ve službě pro Krista. Všechny vrozené talenty jsou od Boha, ale ne všechny jsou využity ve službě pro Krista.

„Zvláštní dary Ducha nejsou jedinými dary, o kterých mluví toto podobenství (Mt 25,13–30). Zahrnuje všechny dary a schopnosti, vrozené nebo získané, přirozené nebo duchovní. Všechny máme použít ve službě Kristu. Když se stáváme Kristovými učedníky, odevzdáváme se Kristu se vším, co jsme a co máme. Kristus to očistí, zušlechtlí a znovu vrátí, abychom všechno mohli použít k jeho slávě pro požehnání svých bližních.“ (COL 328; PM 165)

Kromě toho Bůh ustanovil konkrétní dary (například dar prorockví) a služebnosti v církvi (například starší a učitelé, kteří mají připravovat každého člena ke službě – viz Ef 4,11.12). Bratři a sestry, kteří odpovídají za fungování církve, mají pomáhat každému členovi objevit jeho duchovní dary a učit ho používat tyto dary k budování Kristova těla.

Aplikace

Jaké máš přirozené, vrozené schopnosti a jak je využíváš ve svém pracovním životě? A jaké dary jsi od Pána dostal jako křesťan, abys mohl lépe sloužit? Jsou všechny tvé schopnosti požehnáním i pro církve?

POZNÁVÁNÍ VLASTNÍCH DARŮ

Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí! (L 11,13)

Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána. (Jk 1,5)

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. (Mt 7,7)

Osobní studium

Porovnej texty 1K 1,4–9 a 2K 1,20–22. Co tyto verše říkají o Božích zaslíbeních a o duchovních darech v souvislosti s druhým Kristovým příchodem?

Bůh zaslubuje, že před příchodem našeho Pána budou v jeho církvi přítomné a viditelné všechny dary Ducha svatého. Na Boží zaslíbení se můžeme spolehnout. Do našich srdcí vložil svědectví Ducha, aby každého z nás vedl k pochopení darů, které nám dal. Bůh dává dary a prostřednictvím Ducha svatého nám je i zjevuje.

Co můžeme podle úvodních veršů udělat pro to, abychom objevili dary, které nám Bůh dal, a pochopili jejich smysl?

Dary Ducha dostáváme, když se zasvětime Bohu a prosíme ho, aby nám ukázal schopnosti, kterými nás obdaroval. Když se naše srdce zbaví pýchy a naší prioritou se stane služba Kristu, jeho Duch dá naší mysli pochopení toho, jaké dary nám svěřil. „Dříve,

než Kristus opustil své učedníky, dechl na ně a řekl jim: ‚Přijměte Ducha svatého.‘ (J 20,22) ... Ale teprve po nanebevstoupení Pána Ježíše učedníci přijali tento dar v plnosti. Teprve až se plně odevzdali Bohu, vírou a na modlitbě přijali Ducha svatého. Kristus udělil svým následovníkům nebeské dary ve zvláštní míře. Když Kristus ‚vystoupil vzhůru, zajal nepřátele, dal dary lidem‘ (Ef 4,8). ... Tyto dary nám již nyní patří v Kristu, ale jejich skutečné přijetí závisí na tom, jak přijímáme Božího Ducha.“ (Col 327; PM 165)

Duchovní dary (1K 12,4–6) nám Bůh svěřuje, abychom mohli být v jeho službě užiteční. Jednotlivé služebnosti jsou oblastmi, ve kterých můžeme projevit své dary. Konkrétní aktivity jsou prostorem, který nám umožňuje naše dary využít. Duchovní dary obvykle nedostáváme zcela rozvinuté. Když ti Duch svatý ukazuje prostor pro službu, modli se, aby tě vedl ke konkrétním činům, díky kterým budeš moci využít svůj dar i při záchraně lidí.

Aplikace

Jak bys mohl své konkrétní duchovní obdarování využít efektivněji ve službě pro Krista?

ROZVÍJENÍ DARŮ

¹⁴Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; ¹⁵jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

²⁰Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: „Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.“ ²¹Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“

²⁴Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.“ ²⁵Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.“ ²⁶Jeho pán mu odpověděl: „Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal.“

²⁸Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! ²⁹Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ (Mt 25,14.15.20.21.24–26.28.29)

Osobní studium

Prostuduj si podobenství o hřivnách zaznamenané v Mt 25,14–30. Která myšlenka z tohoto podobenství tě nejvíce oslovuje? Proč první dva služebníky Pán pochválil a posledního odsoudil? Co ti toto podobenství říká o využívání darů? Soustřeď se zvláště na verš 29.

Pán dal každému ze služebníků hřivnu „podle jeho schopností“ (Mt 25,15). Každý dostal jiné množství – pět, dvě a jednu. Každý se mohl rozhodnout, jak se svěřenými hřivnami naloží – ať už je investuje, nebo použije jinak. Klíčovým momentem je, že svěřené dary nebyly jejich vlastnictvím. Patřily někomu jinému, kdo jim je svěřil do péče.

Pánovi nešlo o to, komu svěří vzácnější nebo podřadnější hřivny. Nešlo ani o jejich množství. Soustředil se jen na to, co se svěřenými dary každý ze sluhů udělal.

Pavel tuto myšlenku vyjadřuje následovně: „Vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar

před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá.“ (2K 8,12) Bohu tedy nejde ani tak o to, kolik čeho máš, ale spíše o to, co děláš s tím, co máš.

Bůh odměnil první dva služebníky, protože byli při použití svěřených darů věrní. Jejich hřivny se používáním zhodnotily. Ale „špatný a líný“ sluha svěřenou hřivnu nijak nevyužil ani nepoužil. Je věčnou pravdou, že „zákon služby se stává spojovacím článkem, který nás pojí s Bohem a s bližními“ (COL 326; PM 164). Nevěrný sluha promrhal možnost sloužit, a tak nakonec o tuto možnost zcela přišel.

Pokud používáme dary, které nám dal Bůh, pro oslavení jeho jména, pak se tyto dary rozvíjejí. Jak můžeš poznat dary, které ti Bůh dal? Pokorně pros Boha, aby ti zjevil oblasti služby, do kterých by ses měl podle jeho vůle zapojit. Když ti to ukáže, začni jednat. Tvé dary budou používáním růst a také ty sám najdeš ve službě pro Boha radost a uspokojení.

Aplikace

Uvažuj o podobenství o hřivnách a pokus se ho aplikovat do svého života. Jsou oblasti, pro které sice máš obdarování, ale příliš ho nevyužíváš? Prožíval jsi něco takového v minulosti? Co jsi změnil? Jaká je tvá dnešní zkušenost?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 25. kapitolu „Hřivny“ z knihy *Perly moudrosti* (COL 325–365; PM 164–186).

Správné pochopení biblického učení o duchovních darech přináší do církve jednotu. Poznání, že každý z nás má velkou cenu a každý je nepostradatelnou součástí Kristova těla, je sjednocující myšlenkou. Abychom jako církev naplnili Kristovo poslání, je potřebný úplně každý člen. Každý má totiž obdarování ke službě.

„Pan svěřil každému určitý díl práce. Všem svým služebníkům dal zvláštní dary, hřivny. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a dalšímu jednu. Každý služebník má nějakou zodpovědnost a tyto dary jsou v souladu s jeho schopnostmi. Bůh nerozděluje dary rovnoměrně. Dary dává podle sil svých služebníků a očekává odpovídající výnos.“ (2T 282)

Pamatujme, že duchovní dary dostáváme k Boží slávě, ne ke svému vyvýšení. Bůh dává dary, aby oslavil své jméno a posunul dílo záchrany vpřed.

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o tom, že každý z nás dostal od Boha dary. Co to znamená pro váš sbor? Jak může tato myšlenka pomoci zapojit každého člena vašeho společenství do služby?
2. Podělte se vzájemně o zkušenost, jak vám byl k dobrému konkrétní dar nějakého člena. Jak jste poznali své duchovní dary a jak je využíváte pro službu druhým?
3. V této lekci jsme zdůraznili, že naše dary se používáním zlepšují. Které z darů se ve vašem životě takto rozvinuly k Boží slávě? Uvažujte také o tom, zda jste věrní v používání darů, které vám Bůh svěřil. Podělte se o svá zjištění.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____